

Odense Amt. Forslagsstillerne vare dengang gaaede ud fra, at den Deel af Jernbanen, der berører Svendborg Amt, er omtrent en Femtedeel af den slyenke Bane, og de troede derfor ikke at foretage noget Uretfærdigt eller Ubilligt, naar de foreslogte dette Bidrag til 1 Mk. overfor 3 Mk. for Odense Amt. Den ærede Ordfører anstillede en Beregning, som jeg ikke nærmere skal gaae ind paa, men den indeholdt flere Urigtigheder, og navnlig den, at han ikke regnede Nyborg med til Svendborg Amt. Jeg har nu her til 3die Behandling deeltaget i at stille de to Forslag, der findes under Nr. 1 og Nr. 3 a., fordi jeg, efterat det nævnte Forslag er forkastet, kun i Betragtningen af disse kan see nogenlunde paa en anden Maade opnaaet, hvad vi havde tænkt at opnaa ved det under 2den Behandling stillede Forslag. Om Forslaget under Nr. 1 behøver jeg vist ikke at udtale mig, idet det jo synes, at Enighed er tilstede mellem det ærede Thing og den ærede Regjering angaaende dette Forslag. Jeg skal derimod tillade mig at sige nogle Ord om Forslaget under Nr. 3 a. Jeg kan ikke finde, at den høitærede Minister har seet ganske rigtigt paa dette Forslag, idet en Deel af de Bemærkninger, han har gjort, ikke forekommer mig vel grundet. Den ærede Minister bemærkede, at man ikke kunde vente, at vedkommende Amtsraads og Communalbestyrelseres Erklæringer nogenlunde vilde blive tilraaende med Hensyn til at forhøje Bidraget pr. Lunde Hartkorn for visse Communerens Vedkommende, idet det vilde være Communerne selv, som da skulde træde op og tilraade, at deres Bidrag blev forhøjet. Den ærede Minister bemærkede, at han vel kunde tænke sig, at Amtsraadene vilde kunne finde det rigtigt at tilraade at forhøje Hartkornsbidraget for visse Sognes Vedkommende, men han meente, at man ikke kunde tænke sig, at Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne vilde kunne komme til at tilraade en saadan Forhøielse. Jeg troer imidlertid, at den ærede Minister gik ud fra den Betragtning, at her var Spørgsmaal om at forhøje Communerens Bidrag, men det, der vil blive Spørgsmaal om, er kun at forhøje Hartkornets Bidrag, og det er de færreste Beboere i Kjøbstæderne, der eie Hartkorn og altsaa vilde blive underkastede

det forhøiede Bidrag, der her er Tale om, medens den langt overveiende Deel af Kjøbstadcommunerens Beboere ikke have Hartkorn og altsaa ikke vilde blive berørte af Forhøielsen. Det kan altsaa meget vel tænkes, at de vedkommende Communalbestyrelser, naar der forelaa et forøvrigt velbegrundet Forslag om at forhøje Hartkornsbidraget, vilde finde sig opfordrede til, efterat have overveiet Sagen, at tilraade Forhøielsen, uden at tage Hensyn til nogle enkelte Beboere i Øerne. Den ærede Minister bemærkede, at ved en Besfattelse med indtil 24 §. pr. Ld. Hartkorn gav han de Paa-gjældende et Gode, som de vilde modtage med Taknemmelighed, medens en heel Deel Andre derved kom til at hve Bidrag i længere Tid; men det Samme er jo i omvendt Form Tilfældet, naar Forslaget under Nr. 3 a. bliver vedtaget. Medens den ærede Minister nemlig ganske har Ret i, at de enkelte Sogne, som der kan være Tale om vilde komme til at udrede det forhøiede Bidrag, ikke vilde kunne ansee dette for et Gode, faaer hele den øvrige Deel af det bidragende Hartkorn derved en Lettelse, som det vil ansee for et Gode, thi disse Sognes Bidrag vilde høre op til et tidligere Tidspunkt, naar der kommer et saadant forhøiet Bidrag fra visse bestemte Sogne. Dette maa jo ogsaa have en vis Indflydelse paa Kjøbstadcommunalbestyrelsernes Erklæringer; thi vel maae de sige, at de ved at tilraade at forhøje Bidraget skaffe enkelte af Communerens Beboere en større Udgift, men samtidig bidrage de derved til en Lettelse for alle Communerens øvrige Beboere, idet der i saameget kortere Tid vil blive affordret dem Bidrag. Enhver saadan Forhøielse som af os foreslaaet under Nr. 3 a. vil, som sagt, være til Lettelse for de øvrige Beboere, og Communalbestyrelserne vilde ogsaa have at tage dette Hensyn til begge Sider, saa at de ikke kunne forudsættes at vilde erklære sig i en eenfaldig Retning. Naar jeg betragter Forholdet saaledes, troer jeg virkelig, at den ærede Ministers Indvendinger tabe i Styrke. Den ærede Minister gjorde gjældende, at han skulde gaae paa Sagt eller paa Spor efter de Sogne, der kunde være Tale om at paalægge et forhøiet Bidrag, men jeg troer, at det er et ganske overordentlig let